



## قرینه تقابل

به استنباط یک **معنا** از تقابل میان دو **لفظ** «قرینه تقابل» گفته می‌شود.

### فهرست مندرجات

[۱ - تعریف](#)

[۱.۱ - مثال](#)

[۲ - پانویس](#)

[۳ - منبع](#)

### تعریف

تقابل، به معنای رو به رو بودن دو چیز است. اگر گوینده‌ای در **سخن** خود، دو لفظ را در مقابل هم قرار دهد، به گونه‌ای که از تقابل آن دو، معنای تازه‌ای پیدا شود «قرینه تقابل»، شکل می‌گیرد؛

### ← مثال

برای مثال، در **قانون** آمدن **شهادت** باید از روی قطع و **یقین** باشد نه **شک** و تردید. قانون‌گذار در این **ماده قانونی**، قطع را مقابل شک قرار داده و به این ترتیب، **ظن** را هم در مفهوم شک داخل کرده است؛ بنابراین، **شهادت ظنی** هم مانند شهادت تردیدآمیز، اعتبار ندارد.  
<sup>[۱]</sup> [ترمینولوژی حقوق، جعفری لنگرودی، محمد جعفر، ص ۵۴۲.](#)

### پانویس

۱. <sup>[۱]</sup> [ترمینولوژی حقوق، جعفری لنگرودی، محمد جعفر، ص ۵۴۲.](#)

### منبع

[فرهنگنامه اصول فقه، تدوین توسط مرکز اطلاعات و مدارک اسلامی، ص ۶۳۰، برگزفته از مقاله «قرینه تقابل».](#)

رده‌های این صفحه: [قرینه افضی](#)